

Zbornik sudske prakse

Predmet T-383/21

**La Banque postale
protiv
Jedinstvenog sanacijskog odbora**

Presuda Općeg suda (osmo prošireno vijeće) od 20. prosinca 2023.

„Ekonomski i monetarni uniji – Bankovna unija – Jedinstveni mehanizam za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava (SRM) – Jedinstveni fond za sanaciju (SRF) – Odluka SRB-a o izračunu *ex ante* doprinosâ za 2021. – Obveza obrazlaganja – Načelo dobre uprave – Načelo djelotvorne sudske zaštite – Prigovor nezakonitosti – Vremensko ograničenje učinaka presude”

1. *Ekonomski i monetarni politika – Ekonomski politika – Jedinstveni mehanizam za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava – Ex ante doprinosi u Jedinstveni fond za sanaciju – Predmet – Osigurateljna logika – Jamstvo da će finansijski sektor pružiti dostatna finansijska sredstva – Poticanje institucija da usvoje načine funkcioniranja po modelu koji predstavlja manji rizik*
(Uredba Europskog parlamenta i Vijeća br. 806/2014, uv. izj. 41.; Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2014/59, uv. izj. 105. do 107.)

(t. 42.)

2. *Temeljna prava – Povelja o temeljnim pravima – Jednako postupanje – Propis Unije u određenom području politike – Različite posljedice za određene gospodarske subjekte u pogledu njihove pojedinačne situacije ili nacionalnih pravila – Načelo nediskriminacije – Povreda – Nepostojanje*
(Povelja Europske unije o temeljnim pravima, čl. 21.)

(t. 60.)

3. *Institucije Europske unije – Izvršavanje nadležnosti – Ovlast dodijeljena Komisiji za donošenje delegiranih akata – Doseg – Složene ocjene i procjene – Široka margina prosudbe – Direktiva 2014/59 o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava – Određivanje kriterija prilagodbe ex ante doprinsosa – Sudski nadzor – Granice*
(čl. 290. UFEU-a; Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2014/59; čl. 103. st. 7.; Uredba Komisije 2015/63, čl. 6. i 7. te Prilog I.)

(t. 151.-153., 155.)

4. *Pravo Europske unije – Načela – Pravna sigurnost – Propis Unije – Zahtjevi jasnoće i preciznosti – Granice*

(t. 189.-192.)

5. *Akti institucija – Obrazloženje – Obveza – Doseg – Odluka Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB) o utvrđivanju ex ante doprinosa u Jedinstveni fond za sanaciju (SRF) – Nepostojanje nužnosti da se u toj odluci navedu svi elementi na temelju kojih se može provjeriti točnost izračuna doprinosa – Odvagivanje obvezе obrazlaganja i općeg načela zaštite poslovne tajne predmetnih institucija – Zakonitost odredaba Uredbe 2015/63 koje se odnose na metodu izračuna ex ante doprinosa u SRF*

(čl. 296. podst. 2. UFEU-a; Uredba Europskog parlamenta i Vijeća br. 806/2014; Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća br. 2014/59; Uredba Komisije 2015/63)

(t. 195.-198., 214., 216., 217.)

6. *Pravo Europske unije – Načela – Prava obrane – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Doseg – Odluka Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB) o utvrđivanju ex ante doprinosa u Jedinstveni fond za sanaciju (SRF) – Načelo kontradiktornosti – Iznimke – Opće načelo zaštite poslovne tajne – Odvagivanje – Dopusťenost*

(Povelja Europske unije o temeljnim pravima, čl. 47., Uredba Europskog parlamenta i Vijeća br. 806/2014; Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2014/59; Uredba Komisije 2015/63, čl. 4. do 7. i 9. te Prilog I.)

(t. 246.-251., 254.-258.)

7. *Akti institucija – Obrazloženje – Obveza – Doseg – Pojašnjenja autora o razlozima akta dostavljena tijekom postupka pred sudom Unije – Pretpostavke – Nepostojanje proturječja i obveza dosljednosti pojašnjenja s navedenim razlozima*

(čl. 296. podst. 2. UFEU-a)

(t. 293.-296.)

Kratak prikaz

La Banque postale (u dalnjem tekstu: tužitelj) kreditna je institucija sa sjedištem u Francuskoj.

Dana 14. travnja 2021. Jedinstveni sanacijski odbor (SRB) donio je odluku u kojoj je utvrdio¹ ex ante doprinose za 2021. Jedinstvenom fondu za sanaciju (u dalnjem tekstu: SRF) kreditnih institucija i određenih investicijskih društava, među kojima je i tužitelj (u dalnjem tekstu: pobijana odluka)².

¹ U skladu s člankom 70. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)

² Odluka SRB/ES/2021/22 Jedinstvenog sanacijskog odbora od 14. travnja 2021. o izračunu ex ante doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2021.

Nakon što mu je protiv pobijane odluke podnesena tužba za poništenje, koju prihvaca, Opći sud, nakon što je odbio nekoliko prigovora nezakonitosti protiv Uredbe br. 806/2014, Delegirane uredbe 2015/63³ i Provedbene uredbe 2015/81⁴, daje važna pojašnjenja o, s jedne strane, dosegu SRB-ove obveze obrazloženja i, s druge strane, njegovoj vezi s poštovanjem načela dobre uprave i djelotvorne sudske zaštite.

Ocjena Općeg suda

Kao prvo, kada je riječ o tužbenom razlogu koji se odnosi na obvezu obrazlaganja, tužitelj se poziva na nepostojanje obrazloženja pobijane odluke u pogledu određivanja godišnje ciljne razine.

Opći sud podsjeća prije svega na to da u skladu s mjerodavnim zakonodavstvom, na kraju početnog razdoblja od osam godina računajući od 1. siječnja 2016. (u dalnjem tekstu: početno razdoblje), dostupna finansijska sredstva u SRF-u trebaju dosegnuti ciljanu razinu koja odgovara barem 1 % iznosa osiguranih depozita svih institucija s odobrenjem za rad na državnom području svih država članica sudionica u SRM-u. Zatim, tijekom početnog razdoblja, *ex ante* doprinosi moraju se raspodijeliti što je moguće ravnomjernije dok se ne postigne konačna ciljna razina. Usto, svake godine doprinosi svih institucija s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica u SRM-u ne premašuju 12,5 % ciljne razine. Osim toga, kada je riječ o načinu izračuna *ex ante* doprinosa, SRB određuje njihov iznos na temelju godišnje ciljne razine, uzimajući u obzir konačnu ciljnu razinu, na temelju prosječnog iznosa osiguranih depozita prethodne godine izračunanog tromjesečno za sve institucije s odobrenjem na državnim područjima država članica sudionica u SRM-u. Naposljetku, SRB izračunava *ex ante* doprinos za svaku instituciju na temelju godišnje ciljne razine, koju treba utvrditi s obzirom na konačnu ciljnu razinu i u skladu s metodom prikazanom u Delegiranoj uredbi 2015/63.

U ovom slučaju, kao što to proizlazi iz pobijane odluke, SRB je odredio, za razdoblje doprinosa 2021., iznos godišnje ciljne razine na 11 287 677 212,56 eura. U navedenoj je odluci u biti pojasnio da bi godišnja ciljna razina trebala biti određena na temelju analize o razvoju osiguranih depozita tijekom prethodnih godina, o svakom relevantnom razvoju ekonomskog situacije te analize koja se odnosi na pokazatelje u vezi s fazom poslovnog ciklusa i učincima koji prociklički doprinosi imaju na finansijski položaj institucija. SRB je smatrao prikladnim odrediti koeficijent koji se zasniva na toj analizi i na finansijskim sredstvima dostupnima u SRF-u (u dalnjem tekstu: koeficijent). SRB je primijenio taj koeficijent na osminu prosječnog iznosa osiguranih depozita u 2020. kako bi dobio godišnju ciljnu razinu. Zatim je izložio pristup koji je slijedio kako bi odredio koeficijent. S obzirom na ta razmatranja, SRB je odredio vrijednost koeficijenta na 1,35 %. Zatim je izračunao iznos godišnje ciljne razine tako što je pomnožio prosječan iznos osiguranih depozita u 2020. tim koeficijentom i podijelio rezultat tog izračuna s osam.

U tom pogledu, iako je SRB putem pobijane odluke institucijama dužan dostaviti pojašnjenja u pogledu metode određivanja godišnje ciljne razine, ta pojašnjenja moraju biti dosljedna s pojašnjenjima koja je SRB dostavio tijekom sudskega postupka i koji se odnose na stvarno primijenjenu metodu. Međutim, to ovdje nije konkretno slučaj.

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.).

⁴ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima jedinstvenom fondu za sanaciju (SL 2015., L 15, str. 1.)

Naime, SRB je na raspravi naveo da je odredio godišnju ciljnu razinu za razdoblje doprinosa 2021. slijedeći metodu u četiri koraka, od kojih su se dva posljedna sastojala od toga da se od godišnje ciljne razine oduzmu finansijska sredstva raspoloživa u SRF-u, kako bi izračunao preostali iznos koji bi trebao primiti do kraja početnog razdoblja, i dijeleći taj iznos s tri.

Međutim, Opći sud primjećuje da dva posljedna koraka tog izračuna uopće nisu izražena u navedenoj matematičkoj formuli prikazanoj u pobijanoj odluci kao osnovica za određivanje godišnje ciljne razine.

Usto, to utvrđenje ne može se dovesti u pitanje SRB-ovom tvrdnjom prema kojoj je u svibnju 2021. objavio informativni sažetak koji sadržava raspon kojim se navode mogući iznosi konačne ciljne razine i, na svojoj internetskoj stranici, iznos finansijskih sredstava dostupnih u SRF-u. Naime, neovisno o tome je li tužitelj zaista imao saznanja o tim iznosima, potonji nisu, sami po sebi, takve prirode da mu omogućavaju da razumije da je SRB zaista primjenio dva posljedna koraka jer se povrh toga pojašnjava da se oni čak ni ne spominju u matematičkoj formuli.

Slične nedosljednosti utječu i na način na koji je određen koeficijent od 1,35 %, koji pak ima ključnu ulogu u toj matematičkoj formuli. Naime, iz pojašnjenja koja je SRB dao na raspravi proizlazi da je taj koeficijent bio određen na način da se njime može opravdati rezultat izračuna iznosa godišnje ciljne razine, to jest nakon što je SRB izračunao taj iznos na temelju četiriju koraka metode koja je zaista primjenjena. Međutim, taj pristup uopće ne proizlazi iz pobijane odluke.

Osim toga, raspon u kojem se nalazi, prema informativnom sažetku, iznos procijenjene konačne ciljne razine pokazuje se nedosljedan s rasponom stope rasta osiguranih depozita između 4 % i 7 % koji se nalaze u pobijanoj odluci. Naime, SRB je na raspravi naveo da je za potrebe određivanja godišnje ciljne razine uzeo u obzir stopu rasta osiguranih depozita od 4 % – što je najniža stopa drugog raspona – te da je tako dobio procijenjenu konačnu ciljnu razinu od 75 milijardi eura – što čini najvišu vrijednost prvog raspona. Očito je da postoji nedosljednost između tih dvaju raspona. U tim okolnostima tužitelj nije mogao odrediti način na koji je SRB koristio raspon koji se odnosi na stopu razvoja tih depozita kako bi došao do izračuna procijenjene konačne ciljne razine.

Opći sud smatra da, što se tiče određivanja godišnje ciljne razine, metoda koju je SRB zaista primjenio, kako je objašnjena na raspravi, ne odgovara metodi opisanoj u pobijanoj odluci, tako da stvarne razloge u pogledu kojih je određena ta ciljna razina na temelju pobijane odluke ne mogu identificirati ni institucije ni Opći sud. Pobijana odluka stoga sadržava mane u obrazloženju u pogledu određivanja godišnje ciljne razine.

Kao drugo, kada je riječ o tužbenim razlozima koji se temelje na tome da je SRB povrijedio načela dobre uprave i djelotvorne sudske zaštite, tužiteljeva argumentacija odnosila se preciznije na nepostojanje, u pobijanoj odluci, podataka o određivanju „stope prilagodbe osiguranih depozita” koji služe određivanju godišnje ciljne razine, odnosno koeficijenta.

U vezi s tim, Opći sud podsjeća na to da je SRB povrijedio obvezu obrazlaganja kada je riječ o određivanju godišnje ciljne razine.

Iz članka 41. stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima i sudske prakse proizlazi da obrazloženje odluke tijela Unije čini jedan od uvjeta djelotvornosti načela dobre uprave i djelotvorne sudske zaštite.

Opći sud iz toga zaključuje da je i mana u obrazloženju pobijane odluke, u dijelu koji se odnosi na određivanje godišnje ciljne razine, povreda načela dobre uprave i djelotvorne sudske zaštite. Stoga prihvata istaknute razloge.

Uzimajući u obzir prigovore nezakonitosti koje sadržava pobijana odluka, Opći sud poništava pobijanu odluku u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja.

Međutim, u okolnostima konkretnog slučaja, odlučuje održati na snazi učinke navedene odluke u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja dok u razumnom roku – koji ne može biti dulji od šest mjeseci od datuma objave ove presude – na snagu ne stupi nova SRB-ova odluka kojom se utvrđuje *ex ante* doprinos tužitelja za razdoblje doprinosa 2021.